

تبلیغ دین در نقطه صفر محرومیت/ دین آموزی به کودکان معصوم بهترین معامله با خدا

رمضان ماه ضیافت الهی و هنگامه تطهیر قلوب از ناپاکی ها و بستن توشه ای گرانقدر برای سفری ابدی است و در این میان هستند ...

رمضان ماه ضیافت الهی و هنگامه تطهیر قلوب از ناپاکی ها و بستن توشه ای گرانقدر برای سفری ابدی است و در این میان هستند کسانی که در روزهای گرم و طاقت فرسای تابستان، با زبانی روزه قدم در مسیری دشوارتر از گرسنگی و تشنگی مقدس ماه امساک نهاده اند و آسایش و رفاه زندگی شهری را فدای تجربه ساده زیستی در عین تنگناهای زندگی در نقاط محروم و دوردست کرده اند، روحانیان مستقر در مناطق محروم و دورافتاده و روستایی از جمله کسانی هستند که بی شک روزه و روزه داری آنها در کنار مردمان رنج دیده و محروم مناطق دورافتاده روستایی جنس و رنگی دیگر دارد.

به گزارش خبرنگار مهر، در روزهای ابتدایی مرداد ماه امسال بود که تصمیم گرفتیم برای تهیه گزارشی از فعالیت های خانه های عالم و روحانیان مستقر به یکی از روستاهای آذربایجان شرقی سفری داشته باشیم و پس از پیگیری ها و هماهنگی های لازم، روستای "جانقور" شهرستان هریس به عنوان مقصد انتخاب شد، روستایی در 70 کیلومتری تبریز که تشنگی در نخستین روزهای گرمترین ماه سال به خوبی در زمین های کشاورزی اطراف آن قابل لمس است.

ساعتی پس از حرکت از تبریز به روستای جانقور می رسیدیم، روستایی با 650 خانوار که جمعیتی دو هزار و 400 نفری را در دل خود جای داده و در همان بدو ورود به محدوده روستا، خشکی و نبود آب از تمام زوایای روستا به چشم می خورد، روستایی که شوری زمین های اطراف آن اجازه کاشت هیچ محصول کشاورزی را غیر از گندم و جو به اهالی نمی دهد، همان دو هزار و 400 روستایی که قالیبافی شغل غالب زنان آن است، هرچند که تحول سریع زندگی بشر در اینجا نیز رسوخ کرده و نقش و نگار قالی های سنتی دیروزی، امروز جای خود را به نقشه های کامپیوتری و مشتی عدد و ارقام داده اند و در کنار این شغل، دامپروری نیز از دیگر راه های ارتزاق اهالی روستاست و سه هزار راس دام منبع تامین این معیشت هستند.

هنوز ساعت به نیمه های ظهر نرسیده اما خورشید سوزان تازیانه های داغ خود را بر سینه زمین می زند و در این میان زنان و مردانی را می توان در زمین های کشاورزی دید که با زبانی روزه، روزی حلال را با عرق جبین در دل خاک تشنه روستای جانقور و در خوشه های طلایی و خشک گندم جستجو می کنند، در کنار یکی از همین زمین های زراعی توقفی کوتاه می کنیم و سراغ خانه عالم روستا را از پیرمردی می گیریم که داس به دست و دست بر پیشانی رو به آفتاب فریاد می زند: "داخل روستا، جنب خانه بهداشت".

وارد روستا می شویم و آدرس خانه بهداشت را از جوانانی می پرسیم که گرمای آفتاب و لب تشنگی روزه داری، غنچه ترک را بر لبانشان نشانده است و یکی از آنها با مهربانی و صفای روستایی خود همراهمان می شود تا نزدیکی خانه بهداشت و خانه روحانی مستقر را نشان می دهد و همانطور که آرام دور می شود در پاسخ به سوال می گوید: "حاج حسن خدادای!"

حجت الاسلام حسن خدادادی روحانی مستقر در خانه عالم روستای جانقور هریس است که پیش از سال 87 و حضور در این روستا، چندین سال را نیز به عنوان روحانی در روستاهای شهرستان مرند به ترویج و تبلیغ دین پرداخته و به گفته خود این پنجمین ماه رضایی است که مهمان و همراه اهالی جانقور است و ما نیز پس از معرفی خود و گشودن باب آشنایی با این روحانی میانسال، وارد منزل ساده وی می شویم همان خانه عالمی است که اداره کل تبلیغات اسلامی آذربایجان شرقی در اختیار وی گذاشته است.

روحانی که خط بطلان بر زندگی مرفه شهری کشید

حجت الاسلام حسن خدادادی می گوید: در شهر تبریز در یک خانواده مذهبی و تا حدودی مرفه چشم به جهان گشودم آن زمانی که برادرم به سراغ شغلی پزشکی رفت من نیز تشنه دین آموزی شدم و به حوزه علمیه رفتم و شروع به یادگیری علوم حوزوی نمودم و بعد از علم آموزی نیز سالیان سال در روستاهای محروم فارغ از امکانات زادگاهم کار تبلیغ دین را انجام میدهم. پس از گفتگویی کوتاه و مقدماتی و با توجه به اینکه حجت الاسلام خدادادی از همان ابتدا در فکر اقامه بموقع نماز ظهر در مسجد جامع روستاست، بلافاصله باب مصاحبه را با سوالی در مورد وضعیت کلی روستا و خود وی باز می کنم و وی در پاسخ می گوید: از سال 87 به عنوان روحانی در خانه عالم روستای جانقور مستقر هستم، روستایی که جوانان آن ابایی از کار ندارند و اهالی آن به شدت عاشق اهل بیت (ع) هستند و در همه حال و همه شرایط مقید به اصول دین خود، بطوریکه تمام افراد بالای 18 سال روستا برای یکبار هم که شده به حرم مقدس امام حسین (ع) در کربلا مشرف شده اند و نمود این دلبستگی در مراسم عزاداری محرم این روستا بخوبی قابل لمس است.

حجت الاسلام خدادادی در تشریح دین مداری اهالی جانقور می گوید: حتی پیش از آنکه در تبریز مراسم جزء خوانی و قرآن خوانی به شکل فعلی مرسوم شود، هرساله در این روستا و در ماه مبارک رمضان مراسم جزء خوانی و ختم قرآن پس از نماز ظهر بر گزار می شد و علاوه بر آن در سایر روزهای سال نیز بدون استثنا هر روز پس از نماز عشاء، دو صفحه از قرآن کریم در مسجد

جامع و با حضور اهالی تلاوت می شود و امسال نیز در مراسم شب احیای ماه مبارک رمضان علاوه بر تلاوت تمام ادعیه های وارده، در شب نوزدهم یکبار و در شب های بیست و یکم و بیست و سوم نیز هر کدام دو بار ختم قرآن داشتیم که ثواب آن را هدیه روح طیبه شهدا کردیم.

در روستای جانقور آب جیره بندی است

این روحانی مستقر در ادامه از برپایی سفره های سحری، عزاداری شهادت امیرالمومنین، برگزاری شبی با قرآن در ولادت امام حسن (ع) نیز گفت و وقتی از او در مورد وضعیت روزه داری اهالی روستا با وجود گرمای طاقت فرسای این روزها و انجام کارهای کشاورزی پرسیدم، با قاطعیت چنین پاسخ داد: شاید در سال های پیش در برخی نقاط روستا شاهد روزه خواری از سوی عده معدودی از جوانان بودیم اما به حول و قوه الهی امسال با وجود نامناسب بودن شرایط آب و هوایی و کمبود جدی آب در روستا، تا کنون هیچ موردی را در این خصوص مشاهده نکرده ام و علاوه بر این از بیش از 200 شرکت کننده در مراسم قرآن خوانی روستا، تنها می توانید به تعداد انگشتان دست افراد کهن سال بیابید و همه از میان جوانان و نوجوانان هستند.

وی در ادامه با گلایه از کمبود امکانات در چنین مناطقی می گوید: با وجود چنین ظرفیت های عظیمی در این مناطق روستایی نبود امکانات حتی در سطح عمومی موجب مشکلات بسیاری برای اهالی روستا و گاهی دلسردی از موضوعات مذهبی می شود، بطوریکه در حال حاضر تنها سه ساعت در شبانه روز می توان در روستا آب آشامیدنی داشت و با وجود لوله کشی آب تنها بین ساعات 21 تا 24 آب در این لوله ها جریان می یابد ولی مردم و جوانان پاک روستا حتی به قیمت استفاده از آب شور تلخ رود که از وسط روستای جانقور می گذرد نیز به مسایل شرعی خود پایبندند و با وجود تمام محرومیت ها بخصوص محرومیت فرهنگی بسیاری از مراسم توسط خود اهالی برگزار می شود.

حجت الاسلام خدادادی در تشریح این محرومیت های فرهنگی با ذکر نمونه ای می افزاید: دو سال است که در تلاشیم تا مشکل دسترسی به اینترنت روستا را به عنوان عاملی در تسریع آموزش اصول دینی به جوانان حل کنیم اما تا کنون موفق نشده ایم و مسئولین امر هیچ همکاری با ما به عمل نمی آورند.

راه تبلیغ دین راهی الهی است و پاداش اصلی مسافران این راه نزد خداوند ابدی و باقی است

وی در بخش دیگری از سخنان خود به بحث کمبود بودجه های فرهنگی در روستا اشاره می کند و می گوید: متأسفانه در این خصوص توجه مناسبی وجود ندارد و برای کوچکترین اقلام تبلیغاتی مجبوریم هزینه های کلانی را صرف کنیم و این در حالی است که در مراسم مذهبی مختلفی که با این تلاش ها و دشواری ها در روستاها برگزار می کنیم، کودکان و نوجوانانی شرکت می کنند که با وجود گرمای طاقت فرسا و شرایط خاص کاری کودکان روستایی، نشان از دلبستگی آنها به مفاهیم اسلامی است و حفظ این سرمایه ها نیازمند توجه بیشتر نهادهای مربوطه است نه اینکه حتی میان روحانیان فعال و غیر فعال نیز تفاوتی قایل نشد چرا که چنین برخوردهایی موجب دلسردی فعالان این حوزه می شود هرچند که این راه راهی الهی است و پاداش اصلی مسافران این راه نزد خداوند متعال ابدی و باقی است.

وقتی از وی در خصوص تاثیر طرح روحانی مستقر و خانه های عالم می پرسیم، با خضوع خود را ذینفع این موضوع و فاقد صلاحیت برای پاسخ دادن می داند و می گوید: پاسخ دادن من به این سوال جایز نیست اما توصیف مردم روستا و نتایج کارهای تبلیغی و مذهبی انجام شده از زبان آنان و مهمتر از آن خروجی عینی چنین اقداماتی خود می تواند بهترین ملاک برای قضاوت در خصوص مثبت یا منفی بودن تاثیر حضور روحانیان مستقر در روستاها باشد.

حجت الاسلام خدادادی در پاسخ به سوال در خصوص سختی های حضور یک روحانی در روستاهای دورافتاده می گوید: در خصوص وضعیت خودم باید گفت که من هم همانند بسیاری از اهالی روستا درگیر مشکلات روزمره این مردم هستم که در این میان مشکل آب جدی ترین موضوع است بطوریکه در سه روز نخست رمضان امسال قطره ای آب در روستا وجود نداشت و از آب تلخ و شور چاه های روستا استفاده می کردیم که حتی کاربرد زراعی نیز ندارد و این درحالی است که در مناطق شهری آب شرب تصفیه شده براحثی هدر می رود بی آنکه اندکی به این موضوع فکر کنیم که با همین آب حتی می توان فرهنگ اسلامی را نیز ترویج و تقویت کرد چرا که حیات و ممت آدمی وابسته به این نعمت آسمانی است.

روحانی مستقر روستای جانقور در تشریح کامل این موضوع گفت: هرچند تابستان امسال طاقت فرساست و همین موضوع روزه داری را دشوارتر می کند اما با این وجود اهالی روستا کارهای معمول خود را در ساعات شب انجام می دهند و در طول روز سعی می کنند با انجام فعالیت های بدنی کمتر روزه خود را حفظ کنند و علاوه بر این وقتی حضور پررنگ آنها را در مراسم راهپیمایی روز قدس به عنوان تنها روستای برگزار کننده این مراسم در منطقه و نیز تنفر آنها از جریان های ضد بشری و اسلام نمایی چون تکفیری های داعش را می بینم، بیش از پیش بر این موضوع مصر می شوم که باید به این ارزشها و دلبستگی های پاک ارزش قائل شد و برای تقویت آنها هزینه کرد چرا که این هزینه نوعی سرمایه گذاری برای ترویج دین آسمانی اسلام در میان این قلب های پاک است.

بهترین خاطره ام خدمت به کودکان معصوم روستاهای محروم است

در پایان وقتی از بهترین خاطره حجت الاسلام حسن خدادادی در کسوت روحانی مستقر در خانه های عالم می پرسیم، با بغضی معصومانه و اشک هایی گریزان چنین پاسخ می دهد: در کلاسهای طرح تابستانی و یا سفره های سحری و افطاری که در روستا برپا می کنیم شاهد حضور کودکان کم سن و سالی بوده ام که با چنان ذوق و شرکت می کنند که هر روز برای خدمت به این انسان های معصوم مصمم تر از روز قبل می شوم که با وجود چنین دل های مشتاقی و هر چند با وجود دورافتادگی و

محرومیت، بیشتر در جمع این نفس های پاک حاضر باشم و البته مطمئن هستم که هیچ اجر و پاداشی گرانبهاتر از تبلور آگاهی و شعور دینی در دل های این کودکان معصوم نیست و این خود بهترین اجر و شیرین ترین خاطره در مقابل تمام سختی ها و مشقات من و امثال من در چنین مناطق محروم و دورافتاده ای است.

پیش از فرارسیدن موعد نماز ظهر حاج حسن خدادادی و روستای جانقور را در حالی ترک می کنیم که اهالی مانند هر روز از گوشه و کنار روستا برای حضور در بارگاه الهی و اقامه نماز ظهر جماعت سر می رسند و همانطور که روستا در دوردست های زمین های خشک اطراف شهرستان هریس ناپدید و ناپدیدتر می شود، به خود می گویم آیا دینداری تنها دهان بستن از اطعام و اقامه 17 رکعت نماز یومیه است یا باید گاهی نیز خدا را در تصویر زمین های خشکی مانند مزارع روستای جانقور و سیمای مردمانی دید که تمام عافیت طلبی ها و کامیابی ها را فدای دینداری و اعتقادات راسخ خود کرده اند.

گزارش از: حسن عبداللہی